יכול לכבשה היה ושכר את
בלעם לקללו וזהו שאמר לו בלק
כי ידעתי את אשר תברך וגו׳
תבנה ותכונן · עיר חשבון בו
בשם סיחון להיות עירו: כי אש
יצאה מחשבון · משכבשה סיחון
אכלה ער מואב · שם אותה
המדינה קרוי ער בלשון עברי
ולחיית בלשון ארמית: ער מואב ·
ער של מואב: אוי לך מואב ·
שקללו את מואב שימסרו בידו: לו ·
כמוש · שם אלהי מואב: נתן ·
הנותן את בנין של מואב
נסים ופליטים מחרב ואת בנותיו
בשבית וגו׳: ונירם אבד · ומלכות
שלהם אבד · חשבון עד דיבון
מלכות ועול שהיה למואב מחשבון
אבד משם · וכן עד דיבון · ונשים
עד הנפח מן סר · סר עד מידבון
כי לשון [illegible] · ואינו
שם לשון היות על דוד עבדי
ונשים · הנשים לשון שממה · כך
אחרי השומלים ונשים יורם עד
נפח · השמים עד נפח · וישלח
משה לרגל · יעזר וגו׳ · המרגלים
לכדוה · אמרו לא נעשה כראשונים
בטוחים אנו בכח תפלתו של משה
להלחם: אל תירא אותו · שהיה
משה ירא שמא תעמוד לו זכות
של אברהם שנ׳ ויבא הפליט ·
הוא עוג שפלט מן הרפאים
שהכה כדרלעמר וחבריו בעשתרת
קרנים שנ׳ ואשר נותר מיתר הרפאים
[illegible] אותו · ואשה הכנ׳ [illegible]
מכרכות בההיא [illegible]
אלולי פרסי · פ׳: חסלת׳

ואת חקת: את כל אשר
עשה ישר׳ לאמרי · אמ׳ אילו שני
מלכים שהיינו בטוחים עליהם
לא עמדו בפניהם אנו על אחת
כמה וכמה לפיכך ויגר מואב ·
לשון מורא · כמו גורו לכם: ויקץ
מואב · קצו בחייהם: אל זקני
מדין · והלא מעולם היו שונאים
זה את זה · כמו שנ׳ המכה את
מדין בשדה מואב · שבאו מדין
על מואב למלחמה · אלא מיראתם
את ישר׳ עשו שלום ביניהם ·
ומה ראו מואב ליטול עצה

טו׳
בקו׳
בקר׳
ויש ספרים
שאין נקוד
כי אם רי״ש
לפרה יען

כמוש נתן בניו פליטים ובנתיו בשבית למלך
אמרי סיחון: ונירם אבד חשבון עד דיבן ונ
ונשים עד נפח אשר עד מידבא: וישב ישראל
בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר
וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם:
ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויא
ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך
נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל
עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את
ארצו: ויסעו [illegible] אל ויחנו בערבת
מואב מעבר [illegible] ירחו: ס פ׳ וירא
בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל ל
לאמרי: ויגר מואב מפני העם כי רב הוא ויקץ מאד
מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו
כלחך השור את ירק השדה ובלק בן
צפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר
על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ
והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה לי
את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל

וי לכון מואבאי אבדתון עמא דפלחין
לכמוש מסר בנוהי עירקין ובנתיה
בשביא למלכא אמוראה סיחון: ו
פסקת מלכו מחשבון עדא שלטן
מדיבן וצדינא עד נפח דסמיך על
מידבא: ויתיב ישראל בארע אנ
אמוראה: ושלח משה לאללא
ית יעזר וכבשו כפרנהא ותריכו ית
אמוראה דתמן: ואתפניאו וסליקו
לאורח מתנן ונפק עוג מלכא דמת
דמתנן לקדמותהון הוא וכל עמיה
לאגחא קרבא לאדרעי: ואמר יי
למשה לא תדחל מניה ארי בידך
מסרית יתיה וית כל עמיה וית ארעיה
ותעביד ליה כמא די עבדתא לסיחון
מלכא אמוראה די יתיב בחשבון:
ומחו יתיה וית בנוהי וית כל
עמיה עד דלא אשתאר ליה
משיזיב ויריתו ית ארעיה:
ונטלו בני ישראל ושרו במיש
במישריא דמואב מעברא לירדנא
דיריחו: **וחזא**
בלק בר צפור ית כל
דעבד ישראל לאמוראה:
ודחיל מואבאה מן קדם עמא
לחדא ארי סגי הוא ועקת
למואבאה מן קדם בני ישראל:
ואמר מואבאה לסבי מדין כען
ישיצון קהלא ית כל סחרנא כמא
דמליחך תורא ית ירוקא דחקלא
ובלק בר צפור מלכא למואבאה
בעידנא ההוא: ושלח אזגדין
לות בלעם בר בעור לפתור ארם
דעל פרת ארע בני עמיה למקרי
ליה למימר הא עמא נפק ממצרים
הא חפא ית עין שמשא
דארעא והוא שרי מלקבלי:
וכען איתא כען לוט לי ית עמא
הדין ארי תקיף הוא מיני אם
מא אם אכול לאגחא ביה קרב

דרך המדבר · וירשו מואב עד הבן שותה את שהוא
שלך · הם וסיחון לקחוה · עלידי אומן · איפ׳ אומן שהין
את מואב וירשו שלא להם לעמד עליהם שהרי וסיחון כבר
כבשום · שלקחה מואבי · שלש מאות שנה · משכבשו
את הארץ בימי יהושע עד יפתח · ומנין יש למודענות
השופטים הנזכרים עד הנה · לם שני השיעבוד של
כל אומה שנים מתוך ימי השופטים או לוני · שנים כבר
שלם יהושע פרנסם את ישר׳ כח שנה · ואין לי אלא שמיי
[illegible] · ארבעים שנה · ושני שעבוד כושן רשעתים
בכלל ארבעים שנה · ושמנים שנה של שעבוד
עגלון בכלל כדי קולח · שנות דבורה מ׳ שנה ושנים שעבוד
יבין בכללם כדי [illegible] · ארבעים שנים וגו׳ שעבוד מדין
ומ׳ של גדעון וג׳ של אבימלך כדי ולה · שנים אחריו כג של תולע
וכב של יאיר ואלו שלשה שנה ושנים · ומ׳ של בני עמון עד
שלא כבש יפתח הרי ג׳ מאות · עבר בני עמון · ואלה בני עמון: חסלת:

עצה ממדין · כיון שראו את ישר׳ נוצחין שלא כמנהג העולם · אמרו מנהיגם
של אלו במדין נתגדל · נשאל להם מה מדתו · אמרו להם אין כחו אלא
בפיו · אמרו אף אנו נבא עליהם באדם שכחו בפיו · כלחך השור · כל מה שהשור
מלחך אין בו ברכה · בעת ההוא · לא היה ראוי למלכות · מנסיכי מדין היה וכיון
שמת סיחון מינוהו עליהם לצורך שעה · פתורה · כשולחני הזה שהכל
מריצין לו מעות · כך כל המלכים מריצין לו איגרותיהם · ולפי פשוטו של מק׳
כך שם המקום · ארץ בני עמו · של בלק · משם היה · וזה היה מתנבא
ואומ׳ לו עתיד אתה למלוך · ואם תאמ׳ מפני מה השרה הק׳ שכינתו על גוי
רשע · כדי שלא יהיו פתחון פה לאומות לומ׳ אילו היו לנו נביאים חזרנו
למוטב · העמיד להם נביאים והם פרצו גדר עולם · שבתחלה היו
גדורים בעריות · וזה נתן להם עצה להפקיר עצמם לזנות ·
לקרא לו · הקריאה של לו היתה ולהנאתו שהיה פוסק לו ממון הרבה ·
עם יצא ממצרים · ואם תאמ׳ מה מזיק לך · הנה כסה את עין הארץ · סיחון ועוג
הארץ זה ועוג שהיו שומרים אותנו עמדו עליהם והרגום · [illegible]
והוא ישב ממלי · חסר כת׳ · קרובים הם להכריתני · כמו כי אמילם ·

כל׳ סמי׳ עשר׳ **והיה** שארית
יעקב בקרב עמים
רבים כטל מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל לבני אדם:
והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים
כאריה בבהמות יער
ככפיר בעדרי צאן אשר
אם עבר ורמס וטרף ואין
מציל: תרם ידך על צריך
וכל איביך יכרתו: